

Sagd: Saa kunde jeg ønske en trykt Ordbog for, hvad Ord der maa bruges af Hviire, og hvilke af Venstre. Jeg skal nu gaa over til den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, og blot gjøre en enkelt Bemærkning. Han har været en meget skarpsindig Kritiker, og der lysner ofte overordentlig skarpe Tanker igjennem hans Udtalelser, men det forekommer mig, at han i de senere Aar stiller dem saaledes paa Spidsen, at de fuldstændig styde over Maalet. Ein Reithcori har han selv saaledes forelæst sig i, at han uden videre udtaler den Sætning i sin fulde Almindelighed, at den, der siger Nei, har altid Ret. Dette har det ærede Medlem udtalt for et Dieblik siden. Det ærede Medlem brugte det Billede, at han sammenlignede Folkethinget med en ung Pige, som er forelæst i en Slyngel, og det kan være meget rigtigt. Men naar nu denne Slyngel imidlertid faar denne unge Pige til at gjøre noget Urigtigt, f. Ex. at nægte Udbetaling af Rente af Statsobligationer? Naar nu altsaa Folkethinget nægter Udbetaling af Rente af Statsobligationer eller Opfyldelse af anden positiv Forpligtelse, som Regjeringen ikke kan væge sig ved, fordi den kan tvinges til at opfylde den, saaledes Forpligtelser lige overfor udenlandske Magter, saa skulde efter det ærede Medlems Raisonnement den, der siger Nei, have Ret, og Regjeringen skulde begaa Grundlovsbrud, naar den blev tvungen af en aldeles uundgaaelig Nødvendighed til at opfylde Statens Forpligtelse. (Monrad: Er der Tale om noget Saadant?) Det veed det ærede Medlem slet ikke. Han veed ikke, hvad der kan være Tale om. Naar der er Tale om at nægte Finantsloven, saa kan der ogsaa være Tale om at nægte at opfylde Forpligtelsen til at udbetalt Rente af Statsobligationerne . . .

Formanden (Berg): Der er ikke Tvivl om, at Folkethinget har Ret til at nægte Finantsloven og altsaa ogsaa Ret til at nægte Udbetalingen af disse Beløb.

Sagd: Jeg skal altsaa hævde lige overfor det ærede Medlems Paastand, at den Sætning holder ikke Stik. Den, der siger Nei, har kun Ret, naar i Virkeligheden Meiet er udtalt i fornøstigt Tanke og Hensigt. Hele det Billede med den forelæste unge Pige er haltende. Det ærede Medlem talte om en Person, som befandt sig i en Stilling, hvor han havde fuld Frihed til at raade over, om han vilde sige Ja eller Nei. Vi have ikke fuld Frihed og Raadighed i saa Henseende. Vi ere komne her for at værne om Folkets Rettigheder og opfylde Statens

Forpligtelser, og disse skulle lige saa fuldt opfyldes, som der skal værnes om Folkets Rettigheder. Dette Punkt glemme ærede Medlemmer. Vi staa ikke her som Folk, der have Lov til uansvarlig at gjøre, hvad vi ville.

Monrad: Det være langt fra mig at sige, at det altid er ret, naar Folkethinget siger Nei, og jeg har jo sagt Ja til mange foldige Ting, som Flertallet har sagt Nei til; men jeg paastaar: Ingen er berettiget til at sætte sig som Dommere overfor Folkethinget, hverken Landstinget eller Regjeringen, og sige: det er et saa ubegrundet Nei, at det ikke har Noget at betyde. Det er den ganske simple Forskjel.

Ordføreren (Holstein): Jeg gaar ud fra, at det ikke er Hensigten at fortsætte denne Debat, saa meget mindre som der slet ikke her er Tale om Nægtelser, saa det af det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) reiste Spørgsmaal jo er ordesløst og uden mindste Interesse. Det dreier sig ikke her om at nægte Finantsloven, men det dreier sig om, hvorvidt Regjeringen er berettiget til at tage Udgifter, iværksætte en Foranstaltning, som Folkethinget har erklæret for unødvendig eller unyttig, hvorvidt Regjeringen altsaa har Lov til at sætte sin Dom over Folkethingets. Det dreier sig med andre Ord om vi skulle regjeres konstitutionelt eller ikke, saavel efter vor Grundlov som efter alle konstitutionelle Begreber i alle Lande i Verden; thi det er med eet Ord Mening med en konstitutionel Forfatning, at Regjeringen i Spørgsmaal om, hvad der er nødvendigt, finantsielt nødvendigt, maa have Folkethingets eller Repræsentationens Samtykke. Det er kun det, det dreier sig om, og det Spørgsmaal er saa klart, at der kan det ærede Medlem spare sig al lang Overvælselse og Henviisning til Rigsretsdomme; thi derom er der intet Menneske i Verden i Tvivl og vil aldrig være i Tvivl. Jeg vil dog endnu, forinden jeg forlader det ærede Medlem, gjøre opmærksom paa, at dersom han trøster sig med, at et eventuelt Grundlovsbrud her i Danmark, et Grundlovsbrud af den Art, som nu har været omtalt og særlig omtalt med Glæde af Regjeringens Presse, der repræsenterer det Parti, hvortil det ærede Medlem hører — dersom et saadant Grundlovsbrud fandt Sted, vilde aldrig nogen Rigsret kunne hjælpe Regjeringen, selv om den fritjendte den nok saa meget. Det ærede Medlem skal forøvrigt ikke være saa sikker paa, at Regjeringen aldrig kan komme for en Rigsret, det er en Ting,